

KONSPEKT ZAJĘĆ LOGOPEDYCZNYCH NR 1

TEMAT: Ćwiczenia wprowadzające poprawną realizację głoski s w izolacji i nagłosie sylab i wyrazów.

CEL GŁÓWNY:

- ćwiczenia usprawniające motorykę artykulatorów, ze szczególnym zwróceniem uwagi na ułożenie warg i języka przy poprawnej realizacji głoski s;
- ćwiczenia wywołujące poprawną realizację głoski s w izolacji i nagłosie sylab bez słyszalnego zwarcia przedniojęzykowo-zębowego;

CELE SZCZEGÓŁOWE:

- usprawnianie autokontroli w zakresie motoryki języka;
- usprawnianie autokontroli w zakresie motoryki warg;
- ćwiczenia oddechowe;
- audytywne różnicowanie poprawnej (szczelinowej) i błędnej (ze zwarciem przedniojęzykowiedębowym) realizacji głoski s;
- słuchowa identyfikacja głoski s w izolacji, nagłosie sylab i wyrazów;
- ćwiczenia artykulacyjne do głoski s w izolacji i nagłosie sylab z zastosowaniem interwału czasowego i w łącznej realizacji;
- ćwiczenia uzyskujące poprawną realizację głoski s w nagłosie wyrazów;
- ćwiczenia usprawniające funkcję myślenia logicznego;

FORMY PRACY: indywidualna;

METODY PRACY:

- kinestetyczna;
- audytywna;
- wzrokowa;

POMOCE: lustro, świeczka, lizak logopedyczny, klocki LOGO, kolorowe żetony; obrazki z głoską s w nagłosie („Od obrazka do słowa”);

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Ćwiczenia usprawniające motorykę artykulatorów:

a) języka:

- wysuwanie języka na brodę;
- cofanie języka za dolne zęby;
- „czyszczenie” językiem dolnych zębów;
- „liczenie” językiem dolnych zębów;
- pionowe ruchy języka :od dolnych zębów do podniebienie górnego;

b) warg:

- obustronny uśmiech z zamkniętymi ustami(zęby niewidoczne);
- obustronny uśmiech z zębami odsłoniętymi;

- uśmiech z zamkniętymi ustami i wysunięcie zwartych warg do przodu (dziobek);
- uśmiech z odsłoniętymi zębami i wysunięcie warg do przodu (zęby widoczne-ryjek);
- cmokanie zwartymi, wysuniętymi wargami do przodu (całuski);

2. Ćwiczenia oddechowe:

- logopeda dmucha na dłoń dziecka jednoczesnym różnicowaniem długości wydechu długo-krótko;
- dziecko dmucha na płomień świeczki: krótko; płomień płomień gaśnie, długo- płomień równomiernie „odchyła się”;
- logopeda „pokazuje dziecku na dłoni różnicę między głoską s (długi strumień powietrza), a głoską c (krótki, pojedynczy wydech);

3. Słuchowa identyfikacja głoski s w izolacji, nagłosie sylab i wyrazów:

- w izolacji - logopeda wymawia różne spółgłoski, a dziecko klaszcze w dłonie, kiedy usłyszy głoskę s;
- w nagłosie sylab - logopeda wymawia sylaby otwarte z różnymi spółgłoskami w nagłosie, a dziecko klaszcze w dłonie, kiedy usłyszy sylabę z głoską s na początku;
- w nagłosie wyrazów: - logopeda wymawia różne słowa, a dziecko sygnalizuje klaszcząc w dłonie pojawienie się wyrazu z głoską s w nagłosie;

4. Ćwiczenia słuchu fonemowego - różnicowanie błędnej i poprawnej realizacji głoski s:

- logopeda demonstruje błędną (słyszalne zwarecie języka z zębami) i poprawną (powietrze od razu wydostaje się szczeliną) realizację głoski s;
- logopeda realizuje naprzemiennie poprawną (sssss) i błędną (ts) wymowę głoski s, a dziecko wrzuca do kubeczka żetony, kiedy pojawi się poprawne wymówienie;
- logopeda wymawia sylaby otwarte, a potem wyrazy, w których głoska s jest realizowana
Raz błędnie: tsa, tso…, tsanki, samochód…, a raz poprawnie: sa, sanki, samochód,

Dziecko ocenia wymowę terapeuty podnosząc do góry kółka: czarne, kiedy realizacja jest zła, czerwone, kiedy wymowa jest poprawna;

5. Ćwiczenia artykulacyjne uzyskujące poprawną wymowę głoski s w izolacji, nagłosie sylab i wyrazów:

- terapeuta dokładnie instruuje dziecko o sposobie realizacji poprawnej s, mówiąc „nie słyszę, jak dotykasz językiem do zębów, słyszę tylko, jak „wypuszczasz powietrze-sssss; demonstruje to dziecku na dłoni dziecko powtarza, aż pojawia się poprawne realizacje;
- logopeda wprowadza s do nagłosu sylab, wykorzystując do tego lizak logopedyczny- tworzone są sylaby z interwałem czasowym: sss-a, sss-e itp.

Jeżeli uda się uzyskać s bez słyszalnego zwarcia językowozębowego, terapeuta wprowadza łączne sylaby otwarte, wykorzystując do tego klocki LOGO i wspólnie z dzieckiem układa sylaby sa, so, su itp. dziecko odczytuje ułożone sylaby;

- logopeda demonstruje dziecku obrazki z głoską s w nagłosie i prosi dziecko o samodzielne nazwanie obrazków;

dziecko nazywa, początkowo „odrywając” głoskę s od reszty słowa i przesadnie „wydłużając: sss-anki, sss-amolot itp. a następnie, jeśli efekty są zadawalające , realizuje już

słowa całościowo;

logopeda ocenia poprawność realizacji. Jeżeli słyszalne będzie zwarcie – próby będą powtarzane do skutku;

6. Zakończenie zajęć:

- podziękowanie dziecku za współpracę i aktywność;
- zadanie pracy domowej i wyjaśnienie sposobu jej wykonania;